

110

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 1959 r.

W sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach przemysłowych rozliczających się z budżetem centralnym, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4, art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) oraz ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1 Rozporządzenie dotyczy państwowych przedsiębiorstw przemysłowych rozliczających się z budżetem centralnym, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959, jeżeli spełni warunki, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w roku 1959 swój wynik w porównaniu do wyniku osiągniętego w 1958 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1958 — suma odpisu zasadniczego ustalona w myśl § 2 podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o dalsze 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10 do 20%. Jeżeli pogorszenie wyniku wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 4. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo w roku 1959 osiągnie wynik lepszy w porównaniu do wyniku 1958 r., dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 0,17% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959 za każdy procent poprawy wyniku, mierzonej stosunkiem przyrostu zysku (obniżenia straty) do zysku (straty) roku ubiegłego, z wyjątkiem przedsiębiorstw określonych w ust. 2.

2. Przedsiębiorstwa, w których wynik działalności gospodarczej za rok 1958 był niższy od kwoty odpowiadającej 3% osobowego funduszu płac wykonanego w r. 1958, dokonują odpisu dodatkowego w wysokości kwoty odpowiadającej 0,6% osobowego funduszu płac planowanego na 1959 r. za każdy procent poprawy rentowności, mierzonej stosunkiem procentowym sumy poprawy wyniku do sumy kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług przemysłowych w 1958 r.

3. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego może zróżnicować stawki odpisów na fundusz zakładowy dla poszczególnych przedsiębiorstw lub branż, tak jednak, aby średnia stawka odpisów na fundusz zakładowy odpowiadała stawce określonej w ust. 1 i 2.

§ 5. Jeżeli plan przedsiębiorstwa na rok 1959 zakłada (zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną) pogorszenie wyniku działalności gospodarczej w stosunku do 1958 r., prawo do odpisu zasadniczego uzyskuje przedsiębiorstwo za osiągnięcie wyniku planowanego na rok

1959, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy — za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na rok 1959 na zasadach określonych w § 4 ust. 1 i 2.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa nowo powstałe lub powstałe wskutek reorganizacji mają prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy za osiągnięcie planowanego wyniku na rok 1959, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę wyniku w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1959, na zasadach określonych w § 4 ust. 1 i 2.

2. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych może w uzasadnionych przypadkach rozciągnąć zasady ustalania odpisów na fundusz zakładowy określone w ust. 1 na inne przedsiębiorstwa.

§ 7. 1. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki do dokonania odpisu na fundusz zakładowy oraz w celu obliczenia wysokości odpisu, należy skorygować wynik działalności gospodarczej osiągnięty w roku 1959 stosownie do przepisu art. 6 ustawy.

2. Dla celów, o których mowa w ust. 1, wynik roku 1959 koryguje się również o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowo deficytowych wyrobów i usług w 1959 r. w stosunku do 1958 r., a w przedsiębiorstwach, o których mowa w §§ 5 i 6 — w stosunku do planu na 1959 r.

3. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych określi w drodze zarządzenia, w jakich przypadkach koryguje się wynik działalności gospodarczej za rok 1958 (wynik planowany na rok 1959), w celu obliczenia odpisu na fundusz zakładowy na rok 1959. Zarządzenie to powinno być wydane w terminie do dnia 31 marca 1959 r.

III. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 8. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić przedsiębiorstwu na zaliczenie na fundusz zakładowy całkowitego zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów oraz premii z produkcji eksportowej.

§ 9. 1. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo z produkcji nietypowych artykułów i usług nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami).

2. Jeżeli wartość produkcji nietypowych artykułów i usług, o których mowa w ust. 1, przekracza 50% ogólnej wartości produkcji i usług, przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego, z wyjątkiem przypadków określonych w § 10.

§ 10. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Ministrem Finansów mogą zezwolić w gospodarczo uzasadnionych przypadkach na tworzenie funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach, o których mowa w § 9 ust. 2, pod warunkiem ustalenia systemu kontroli cen zbytu artykułów i usług nietypowych zabezpieczającej przed osiągnięciem nadmiernych zysków.

IV. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwom, które nie spełnią warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub trzech pierwszych kwartałach 1959 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1959 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwom, które zgodnie z § 9 ust. 2 nie tworzą funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na 1959 r. osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań o wykonaniu planu przedsiębiorstwa i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) zwiększenie produkcji i polepszenie jej jakości,
- 2) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec odbiorców,

3) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,

4) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

V. Przepisy końcowe.

§ 13. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, o ile w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 14. Na podstawie decyzji Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów, przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego, oraz w innych jednostkach organizacyjnych, jeżeli ich urządzenia księggowe pozwalają na ustalenie wyników działalności.

§ 15. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 16. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz